

Tarinaa Kivennavalta

Kaks vanhaa nappoista toiseen ko tapajaa,
ni kohta männyttä muisteloot hyö Kivennapajaa.
Ja tehää myökii täs nyt niinikkää,
ko niitä muisteloi ei kuitekaa peitä ei mikkää.

Koko pitäjä vaiheet jos ois pantu mukkaa,
ni nii pitkää juttuu ei kuuntelis kukkaa.
Sentähe mie panen vaa sellasta yllää,
mikä koskoo vaa entistä mei kirkokyllää.

Se Kivenava kirkko ol korkial määl,
Raivolaa mämnes ol oikial kääel.
Ja suntak aamun ain paljo ol väkkee,
ko ne kirkkoo nousiit sitä vaahteramäkkee.

Vanhan kirkkomaan ympäril ol aukiat pellot,
ja kellotapulis ol sellaset kello,
Et naapuripitäjis ei niitä olt kellää,
ko se suuren kellomn ään kuulu melkee Ylentellä.

Kirkotornist jos katselit sie Kivennappaa,
et ikännää ikäväst voi olla vappaa.
Siun pakko ol siin aatella niinikkää,
et myö olla ko Jumalan kämmenel ikkää.

A Kivennava kirkkoo ko sie mänit sissää,
et taululoi enempää voint nähä missää.
Parvi kuppeis ko paljo ol kuuvii kummii,
mitkä Raamatun esitteliit tapahtummii.

Tohtor Maunu yks Kivennava ol kirkkoherra,
ja hää saarnas nii kovast, et voi yhekerra.
Millo Maunun saarnavuoro ol kirkos,
ni kyl torkkuva kuulija varmasti virkos.

Monet muut papit paikkojaa vaihteliit suotta,
mut Maunu ol Kivennaval montakymment vuotta.
Ja jos Kivennava pappiloist haastetaa mittää,
ni kyl ain Maunu ja Autere mainita pittää.

Yhen suomalaisen laulajan nimi on Paunu,
mut Kivennavan laulumies ol Tihverä Maunu.
Häne kuuroon palkintoi pysty ottelemmaa,
ja rippikoululaiset hää sai tottelemmaa.

Mie muistan ko lapsen yks juhannus koitti,
ja suvirren kirkos ko Tihverä soitti,
mie urkuloin mahtavan pauhun ko kuulin,
ni taivaa iha mie olevain luulin.

Uljas Kiurun teoksesta "Matka eiliseen, muistoja Kivennavalta"